

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Ivlii Et Avgvsti

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10261

De SS. martyribus Claudio, Asterio, & Neone.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77405)

MARTYRIVM SS. CLAVDII, ASTERII, ET NEONIS, ITEMQVE DONVINAE ET THEONIL.

le, ex MS. codice, cui vetusta Martyrologia ad stipulantur, per F. Laur. Surium mutato stylo descriptum.

August. 23.

Y S I A S Præses Lyciæ, apud Aegæam urbem sedens pro tribunali, dixit: Offerantur examini meo Christiani, qui huius Urbis magistratui traditi sunt ab officio. Eulalius Commentariensis dixit: Iuxta præceptum tuum Domine, quos huius urbis magistratus comprehendere potuit, Christianos offert tres pueros fratres, & duas foeminas cum infantulo. Ex ijs vnus adstat in conspectu claritatis tuæ. Ecquid de eo præcipit nobilitas tuæ? Lysias Præses dixit: Quis diceris? Respondit: Claudius vocor. Lysias Præses dixit: Noli florem iuuentutis tuæ per amicitiam perdere: sed accede, & sacrificia dijs, quæ admodum iusere Augusti domini nostri, vt possis parata tibi tormenta vitare. S. Claudius ait: Deus meus id genus sacrificij non habet opus: elemosynis ille potius & vitæ sancti monia delectatur. Dij autem vestri, impuri demones sunt, gaudentq; huiusmodi sacrificijs, quibus animæ illorum æternum sibi exitium consciscunt, qui eos colunt. Nulla igitur ratione mihi poteris persuadere, vt illos colam. Lysias dixit: Ad virgas iste aptetur: non enim alia via eius poterit insania domari. Claudius ait: Etiam si his grauiora adhibeas tormenta, me quidem prorsus nihil lædis, tuæ verò animæ æterni ignis supplicia paras. Lysias Præses dixit: Domini nostri Imperatores iusserunt, vt Christiani dijs sacrificent. Si qui id nolint, eos puniri volunt: porro obtemperatibus honores & munera pollicentur. Claudius ait: Illorum munera, temporaria sunt: Christi autem confessio, æternam animarum salutem conciliat. Tum Præses eum iussit in eculeo suspendi, & eius pedibus flammas admoneri: particulas quoque ex eius calcaneis præcisas, illi offerri. Claudius ait: Qui Deum timent, nec ignibus, nec vllis tormentorum poenis possunt lædi: immò verò cadent hæc eis ad salutem sempiternam, quòd propter Christum ea patiantur. Lysias Præses eum vngulis vexari præcepit: ille verò dixit ad Præsidentem: Mihi hoc propositum est, vt ostendam tibi demonum te esse patronum. Mihi verò nec tantillum nocebunt cruciatus tui, quibus animæ tuæ flamas inextinguibiles comparas. Præses ait: Testis asperimur eius latera radite, & candelas ardentes applicate. Quod cum fieret, Claudius ait: Ignis tuus & tormenta tua saluam faciunt animam meam. Quæ enim patior propter Deum, in magno lucro ponenda mihi sunt: atque adeò mors ipsa, Christi causa tolerata, diuitia putanda. Tum Lysias iratus, iussit eum ab eculeo depositum, in custodiam duci. Eulalius Commentariensis dixit: Quem admodum præcepit potestas tua, domine Præses, Asterius adest frater secundus. Lysias Præses dixit: Vel tu fidem commoda dijs meis, & sacrificia dijs, non ignorans, quæ supplicia maneat rebelles. Asterius respondit: Vnus est Deus, qui venturus est ad viuos & mortuos iudicandos: qui in celo habitans, in magna virtute sua humilia respicit. Hunc ego vt colerem & amarem, me meci docuere parentes. Quos verò tu colis, quosque tu deos appellas, ij certum adferunt exitium & tibi, & omnibus tibi assentientibus. Eorum cultus, humana adinuentio est, non veritas. Lysias Præses, his auditis, iussit eum quoque suspèdi in eculeo, ita dicens: Vexantes latera eius, dicite: Vel nunc credens, sacrificia dijs. Asterius ait: Frater sum illius, qui paulò antè abs te interrogatus, respondit tibi. Mihi verò & illi vnus est animus, eademque confessio. Fac, quod potes. Habes in tua manu corpus meum, animæ facere nihil potes. Lysias dixit: Vngulas ferreas capeffite, & pedibus eius colligatis fortiter eum torquete, vt sentiat & corporis & animi cruciatus. Asterius ait: Stulte & insane, quam ob causam ita me excrucias, nec cogitas, quid pro his recepturus sis à Domino? Lysias dixit: Carbones ardentes pedibus eius substernite, virgis & neruis durissimis dorsum & ventrem eius conscindite. Id cum factum esset, Asterius ait: Tu quidem planè cæcus es: sed ego hoc abs te peto, vt nullam corporis mei partem, vulneris expertem esse sinas. Asterius dixit: Custodiat cum cæteris. Eulalius Commentariensis ait. Adstat Neon, frater eorum tertius. Lysias dixit: Vel tu

Claudius sifitur corâ Lysia.

Virgis caeditur.

Horrendi cruciatus eius.

Memorabilis Claudij sententia.

Psal. 137.

Asterius in eculeo torquetur.

Pedes eius vrütur, corpus immatriter flagellatur.

Vel tu fili accede, & fac dijs sacrificium, à poenis immunis futurus. Neon respondit: Si qua est virtus in dijs tuis, ipsi se tueantur ab illis, qui eos negant esse deos, nec tuum patrocinium requirant. Si verò malitiæ eorum socius es, multo equidem melior sum ego & te & dijs tuis, quandoquidem vobis non obtempero, sed vnum colo verum Deum, qui fecit cælum & terram. Lysias dixit: Frangite ceruicem eius, & dicite: Noli blasphemare deos. Neon ait: Itâne tibi blasphemus videor, dum dico veritatem? Lysias dixit: Extendite eum, & carbones ardentes in eum conijcite, & nervis dorsum eius confcindite. Id cum factum esset, Neon ait: Quod mihi vtile esse scio, & lucrum adferre animæ meæ, id ego faciam, nec possum ab hac sententia deduci. Lysias dixit: Sub cura Eulalij Commentariensis & Archelai spiculatoris, foris ante atrium hi tres fratres, vt digni sunt, Cruci affigantur, & corpora eorum auibz laceranda relinquuntur.

Neonis supplicia.

Tres fratres crucifiguntur.

Eulalius Commentariensis dixit: Sicut iussit claritas tua, adstat * Donuina. Lysias ait: Cernè mulier, qui ignes & quæ tormenta parentur tibi. Si ergò vis illa sã abire, offer dijs sacrificia. Donuina respondit: Ego verò, nè in ignem æternum & tormenta semper duratura corruam, Deum colo & Christum eius, qui fecit cælum & terram, & omnia, quæ in eis sunt. Vestri autem dii, lapidei sunt & lignei, hominum manibus effecti. Lysias dixit: Vestibus nudatam extendite, & omnia eius membra virgis lacerate. Archelaus spiculator ait: Per sublimitatem tuam, Donuina iam defecit. Lysias dixit: Iactetur corpus eius in fluminis locum profundum.

Donuina martyriũ.

Eulalius Commentariensis ait: Præter est etiam Theonilla. Lysias dixit: Vidisti mulier, quæ supplicia, quæ flãmæ eos excruciarint, qui ausi fuere cõtradidere. Quamobrem habero honorem dijs, & sacrificia, vt possis ab his seruari poenis. Theonilla respondit: Ego ignem æternum timeo, qui potest & animã & corpus perdere, eosque crematurus est, qui impiè defecere à Deo, & adorauerunt idola & dæmones. Lysias dixit: Alapis faciem eius contundite, humique prostratam, ligatis pedibus eius, acriter excruciate. Theonilla ait: Num tibi æquum & bonum videatur, vt mulierem ingenuam & peregrinam his subijcias cruciamētis, tu nõsti. Nec latet Deum quid agas. Lysias dixit: Suspenfam capillis, in faciem cædite. Theonilla ait: Non tibi sufficit, quòd me nudam statuisti, cum ea re nõ me duntaxat, sed etiam matrem tuam & vxorem ignominia affeceris? Omnes enim fœminæ, vnijs generis corp⁹ habemus, quod tu quoquẽ non ignoras. Lysias dixit: Habes maritum, aut vidua es? Theonilla respondit. Iam annos tres & viginti sum vidua, & propter Deum meum sic permani, ieiunij, vigilijs & precibus vacans, postquam immunditijs valefeci, & cognoui Deum meum. Lysias dixit: Nouacula acuta radite caput eius, vt vel sic erubescat: cinctamque rubo campestri, ad quatuor palos extendite, & loro totum eius corpus prosciindite. Carbones quoquẽ eius ventri imponite, atque ita moriatur. Eulalius Commentariensis & Archelaus spiculator dixerunt: Domine, iam exanimata est. Lysias ait: Corpus eius culeo insutum, mittatur in mare. Eulalius Commentariensis & Archelaus spiculator dixerunt: Quemadmodum iussit celsitudo tua, ita factum est. Passi sunt sancti martyres apud Aegeam sub Lysia Præsidente, 10. Calendas Septembris, Augusto & Aristobulo Consulibus: regnante Domino nostro Iesu Christo: Cui est honor, gloria, laus & virtus in secula seculorum, Amen.

Theonilla dicit cruciatam, nõ cedit tyranno.

Dioeletianus Augustus & Aristobulus, consules fuerunt anno Christi 283.

IOSEPHI HUMILIS ET MINIMI LAUDATIO IN SANCTVM APOSTOLVM BARTHO-

lomæum, quam in decem capita diuisimus.

Habetur in Simeone Metaphraste.

MIVS concionis author, & diei festi iucunditatem spiritua-
tualem nobis afferentis hilaritas, est beatus Apostolus Bar-
tholomæus: qui cū diuinus sit Apostolus, & luminis splendore,
purisque sancti Spiritus fulgoribus tantum illustretur,
quantum verbis explicari non potest: nobis etiam lumen suggerit,
qui sacram & gloriosam eius memoriam celebramus. Agè igitur,
diuinis vocibus illum collaudantes quam maxime possumus,
diuina ipsius narratione delectemur.

August. 21. Capit.

Ffff 2

1. i. i. i. i.